

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

28 MAI 1947.

PROPOSITION DE LOI

concernant la péréquation des chevrons de front.

DEVELOPPEMENTS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Lorsque le 1er juin 1919, le législateur vota la loi sur la rente pour chevrons de front, il entendait récompenser les Anciens Combattants qui durant quatre longues années s'étaient accrochés dans les boues de l'Yser aux emplacements qui leur avaient été assignés par notre Grand Roi Albert et avaient ainsi, par leur ténacité dans l'effort, assuré la délivrance et l'indépendance de notre Pays.

Au cours de la discussion, nos honorables collègues de l'époque, Messieurs Pirmez, de Roo et Masson disaient notamment :

« C'est un devoir pour la Nation de témoigner à ses » soldats sa reconnaissance pour le courage, l'endurance, » l'abnégation dont ils ont fait preuve pendant plus de » quatre ans.

» Les soldats qui ont lutté pour l'honneur, savent que » nous ne les oublierons pas, car nous leur devons notre » indépendance et notre liberté. Il s'agit là d'une dette » sacrée.

» Donnons aujourd'hui un acompte et nous serons » heureux de pouvoir nous acquitter un jour intégralement.

» La commission propose une première allocation, » laquelle devra être augmentée dans l'avenir. »

Il est bon de rappeler que l'arrêté royal du 24 juin 1916, créant le chevron de front a voulu, à sa base, créer avant tout un insigne capable de distinguer à première vue les militaires, à quelque grade qu'ils appartiennent, qui depuis longtemps exposaient leur vie au front et point n'est besoin

28 MEI 1947.

WETSVOORSTEL

betreffende de perequatie van de frontstrepn.

TOELICHTING.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Toen de Wetgever, op 1 Juni 1919, de wet op de frontstreeprente stemde, lag het in zijn bedoeling de Oudstrijders te belonen die zich gedurende vier lange jaren hadden vastgeklampt in het slijk van de IJzer, op de plaatsen hun aangewezen door onze Grote Koning Albert, en aldus, door hun taaie krachtsinspanning, de bevrijding en de onafhankelijkheid van ons Land hebben bevochten.

Bij de behandeling er van, lieten onze toenmalige collega's, de heren Pirmez, de Roo en Masson, zich o.m. uit in dezer voege :

« Het Land heeft de plicht aan zijn soldaten zijn erkentelijkheid te betuigen voor de moed, het uithoudingsvermogen, de zelfverloochening waarvan zij, gedurende meer dan vier jaar, blijk hebben gegeven.

» De soldaten die voor de eer hebben gestreden weten, dat wij ze niet zullen vergeten, daar wij hun onze onafhankelijkheid en onze vrijheid hebben te danken. Het geldt hier een onaantastbare schuld.

» Laten we hen vandaag al iets vooraf geven, en wij zullen gelukkig zijn, eens volledig onze schuld te kunnen kwijten.

» De Commissie stelt een eerste toeslag voor, die in de toekomst zal dienen verhoogd. »

Het past in herinnering te brengen, dat het Koninklijk besluit van 24 Juni 1916, houdende instelling van de frontstreek, in de grond vooral een kenteken heeft willen invoeren, om, op de eerste aanblik, de militairen, tot welke graad ook behorend, te onderscheiden, die, sedert lang,

de s'étendre ici sur les conditions souvent pénibles exigées pour obtenir au début de sa création cet insigne.

L'arrêté royal, en effet, ajoutait au 6° : « N'auraient droit » aux chevrons que les militaires de bonne conduite et » *brave au feu* ».

Il n'est pas sans intérêt d'ajouter que dès sa création l'attribution du chevron apportait à son titulaire un avantage de l'ordre pécuniaire sous forme de supplément de solde fixé à 5 centimes par jour.

C'est à la faveur de ce supplément que fut instaurée en 1919, la rente dite de « chevrons de front ». Le Législateur, en votant le principe, précisait que cet avantage se justifiait dans le fait que celui qui a passé des années dans l'eau, dans la boue, sous les bombardements et les gaz, qui a risqué chaque jour sa vie, verra ses forces physiques décroître bien avant l'âge normal, par suite des fatigues et de la dépression, dues à la situation spéciale occupée par lui pendant la guerre.

Il s'agissait donc bien d'une situation où l'Etat, reconnaissant implicitement sa part de responsabilité dans le dommage subi par le combattant, accorde à la récompense morale, une indemnité complémentaire réparatrice.

A cette époque il y avait environ 124.000 porteurs de chevrons de front, dont 80.000 sont encore en vie aujourd'hui.

La loi du 25 septembre 1919 étendit dans de larges proportions le bénéfice des chevrons à de nombreuses catégories de militaires qui ne remplissaient pas la condition essentielle de longue présence au feu, ce qui augmenta de 179.000 le nombre de bénéficiaires de la rente.

La loi du 31 juillet 1923 vint apporter des modifications en ce qui concerne l'âge de prise en cours de la rente.

Enfin, la loi du 14 mai 1929 modifia le taux de la rente qui fut multiplié par le coefficient 5 alors que traitements, salaires et pensions avaient été multipliés par le coefficient 7.

Actuellement, les traitements, salaires et pensions ont été multipliés par le coefficient 2,25. Seule la rente de Chevrons de front est restée dans l'oubli.

Cette rente, vous ne l'ignorez pas, ne constitue pour le plus grand nombre, que la seule indemnité ou réparation pour les années de souffrance passées dans les tranchées de l'Yser.

Comme vous avez estimé devoir établir une différence par la loi du 21 juillet 1930 entre les combattants invalides ayant contracté leur invalidité dans une unité ou service ayant effectivement participé aux opérations de guerre de l'armée mobilisée et les autres invalides, de même aujourd'hui les ressources de l'Etat étant limitées et pour ne pas laisser subsister plus longtemps cette injustice en-

hun leven op het front blootstelden, en het is niet nodig hier uit te weiden over de vaak pijnlijke voorwaarden die bij de invoering van dit kenteken werden vereist om het te bekomen.

Inderdaad voorzag het Koninklijk besluit in 6° : « Zullen alleen recht hebben op de chevrons, de militairen van goed gedrag en *dapper in het vuur*. »

Het is ook niet van belang ontbloot daaraan toe te voegen, dat bij de instelling, de toekenning van de frontstreep aan haar titularis een voordeel van geldelijke aard verschafte in de vorm van soldijtoeslag, vastgesteld op 5 centimen per dag.

Dank zij die toeslag werd in 1919 de zogenaamde frontstreeprente ingesteld. Toen hij het beginsel goedkeurde, verklaarde de Wetgever tevens, dat dit voordeel gerechtvaardigd was door het feit, dat hij die jaren heeft doorgebracht in water, modder, onder bombardementen en gasaanvallen, die ieder dag zijn leven heeft gewaagd, zijn lichamelijke krachten lang vóór de normale leeftijd zal zien afnemen ten gevolge van de vermoeienissen en de inzinking veroorzaakt door de bijzondere toestand waarin hij zich tijdens de oorlog bevond.

Het ging dus wel om een toestand waarin de Staat, zijn aandeel in de door de strijder ondergane schade stilzwijgend erkennend, bij de morele beloning, een aanvullende herstellingsvergoeding voegt.

Op dat ogenblik, telde men ongeveer 124.000 houders van frontstrepen, van wie er thans nog ongeveer 80.000 in leven zijn.

Door de wet van 25 September 1919 werd het genot van de frontstrepen merkkelijk uitgebreid tot talrijke categorieën militairen die de hoofdvereiste, bestaande in een lange aanwezigheid « in het vuur », niet vervulden, waardoor het aantal rentetrekken met 179.000 werd verhoogd.

Door de wet van 31 Juli 1923, werden wijzigingen ingevoerd wat de inwerkingtreding der rente betrof.

Ten slotte, werd door de wet van 14 Mei 1929 het rentebedrag gewijzigd, hetwelk werd vermenigvuldigd met de coëfficiënt 5, terwijl de wedden, lonen en pensioenen vermenigvuldigd werden met de coëfficiënt 7.

Thans zijn de wedden, lonen en pensioenen vermenigvuldigd met de coëfficiënt 2,25. Alleen de Frontstreeprente werd hierbij vergeten.

Die rente maakt, zoals U bekend is, voor het grootste aantal der belanghebbenden de enige vergoeding of het enig herstel uit voor het jarenlange lijden in de loopgraven van de IJzer.

Daar U hebt geoordeeld, door de wet van 21 Juli 1930, een onderscheid te moeten maken tussen de invalide oudstrijders die hun invaliditeit hebben opgedaan in een eenheid of dienst die daadwerkelijk deelnam aan de krijgsverrichtingen van het gemobiliseerd leger en de overige invaliden, aangezien thans ook de Staatsinkomsten beperkt zijn, en ten einde niet langer dit onrecht te laten

vers les véritables libérateurs de notre Patrie, nous avons l'honneur de proposer au vote de l'assemblée, le texte de loi suivant péréquant la rente pour ceux dont la présence au feu pendant une longue période est prouvée officiellement, étant entendu que la même péréquation sera effectuée pour les autres bénéficiaires dès que les finances de l'Etat le permettront.

En votant cette loi vous ferez œuvre juste et contribuerez à apporter un peu plus de bien-être à ceux pour qui fut créé initialement le chevron et qui dans les tranchées ont tout sacrifié sur l'autel de la Patrie.

voortbestaan ten opzichte van de ware bevrijders van ons Vaderland, hebben wij de eer aan de goedkeuring van de vergadering het volgend wetsvoorstel voor te leggen, waarbij de rente wordt aangepast voor diegenen wier aanwezigheid « in het vuur » gedurende een lange termijn officieel is vastgesteld, met dien verstande, dat dezelfde aanpassing zal geschieden voor de overige rechthebbenden zodra de Rijksfinanciën het zullen toelaten.

Door de goedkeuring van dit wetsvoorstel zult U een daad van rechtvaardigheid stellen en het uwe bijdragen om wat meer welstand te verschaffen aan diegenen voor wie de frontstreep aanvankelijk werd ingesteld en die in de loopgraven alles op het altaar van het Vaderland hebben geofferd.

L. MUNDELEER.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

L'article 9 de la loi du 1er juin 1919, modifié par les lois des 31 juillet 1923 et 14 mai 1929, est modifié comme suit :

A partir du 1er janvier 1947 la rente afférente aux chevrons de front est portée à 1.000 francs pour le premier chevron et à 500 francs pour chacun des autres pour les anciens combattants figurant à la liste annexée à l'arrêté royal n° 31999bis du 14 mai 1932, modifiée par l'arrêté royal n° 1273 du 13 mai 1936.

Dès la promulgation de la présente loi, les rentes attribuées antérieurement seront majorées sans autres formalités.

WETSVOORSTEL

ENIG ARTIKEL.

Artikel 9 der wet van 1 Juni 1919, gewijzigd bij de wetten van 31 Juli 1923 en 14 Mei 1929, wordt gewijzigd als volgt :

Te rekenen van 1 Januari 1947, wordt de rente betrekking hebbend op de frontstrepen gebracht op 1.000 frank voor de eerste frontstreep en op 500 frank voor ieder der overige, voor de oudstrijders die hun frontstrepen hebben bekomen in een strijdende eenheid voorkomend op de lijst gevoegd bij het Koninklijk besluit n° 31999bis van 14 Mei 1932, gewijzigd bij het Koninklijk besluit n° 1273 van 13 Mei 1936.

Bij de afkondiging van deze wet, worden de vroeger toegekende renten zonder andere formaliteiten verhoogd.

L. MUNDELEER,
A. SERCU,
A. DEVEZE,
H. MARCK.